

-ร่าง-

ข้อบังคับมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
ว่าด้วยคณะกรรมการอุทธรณ์และร้องทุกข์ประจำมหาวิทยาลัย
พ.ศ. ๒๕๖๔

โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงข้อบังคับว่าด้วยการบริหารมหาวิทยาลัยและว่าด้วย คณะกรรมการอุทธรณ์และร้องทุกข์ประจำมหาวิทยาลัย

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๔ (๒) (๓) (๔) แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัย ราชภัฏ พ.ศ. ๒๕๔๗ ประกอบมาตรา ๑๗ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน ในสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗ และประกาศ ก.พ.อ. เรื่อง มาตรฐานการอุทธรณ์โทษภาคทัณฑ์ ตัดเงินเดือน ลดขั้นเงินเดือนของข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา ลงวันที่ ๒๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๐ สถาบันมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนครในคราวประชุมครั้งที่..... เมื่อวันที่.....๒๕๖๔ จึงออกข้อบังคับไว้ดังนี้

ข้อ ๑ ข้อบังคับนี้เรียกว่า “ข้อบังคับมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร ว่าด้วยคณะกรรมการ อุทธรณ์และร้องทุกข์ประจำมหาวิทยาลัย พ.ศ. ๒๕๖๔”

ข้อ ๒ ข้อบังคับนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ในข้อบังคับนี้

“สภามหาวิทยาลัย” หมายความว่า สภามหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

“มหาวิทยาลัย” หมายความว่า มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

“อธิการบดี” หมายความว่า อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

“หน่วยงานในมหาวิทยาลัย” หมายความว่า บัณฑิตวิทยาลัย คณะ สถาบัน สำนัก วิทยาลัย ศูนย์ ส่วนราชการหรือหน่วยงานที่เรียกชื่อย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะ ทั้งที่เป็นส่วนราชการและ เป็นส่วนงานภายใน และให้หมายความรวมถึงโรงเรียนวิถีธรรมแห่งมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนครด้วย

“หัวหน้าหน่วยงาน” หมายความว่า หัวหน้าหน่วยงานในมหาวิทยาลัย

“ข้าราชการ” หมายความว่า ข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษาสังกัดมหาวิทยาลัย

“พนักงานมหาวิทยาลัย” หมายความว่า พนักงานมหาวิทยาลัยตามข้อบังคับมหาวิทยาลัย ราชภัฏสกลนคร ว่าด้วยพนักงานมหาวิทยาลัย พ.ศ. ๒๕๕๑

หมวด ๑

บททั่วไป

ข้อ ๔ ให้มีคณะกรรมการอุทธรณ์และร้องทุกข์ประจำมหาวิทยาลัย ประกอบด้วย

(๑) กรรมการสภามหาวิทยาลัยผู้ทรงคุณวุฒิ	ประธานกรรมการ
(๒) ผู้แทนข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา ประเภทวิชาการ ๑ คน กรรมการ	
(๓) ผู้แทนข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา ประเภททั่วไป วิชาชีพเฉพาะ หรือเชี่ยวชาญเฉพาะ ๑ คน	กรรมการ

(๔) ผู้แทนพนักงานในสถาบันอุดมศึกษา ประจำวิชาการ ๑ คน	กรรมการ
(๕) ผู้แทนพนักงานในสถาบันอุดมศึกษา ประจำที่ว่าไป วิชาชีพเฉพาะ หรือเชี่ยวชาญเฉพาะ และพนักงานราชการ ลูกจ้างประจำ และลูกจ้างชั่วคราว ๑ คน	กรรมการ
(๖) ประธานสภาคณาจารย์และข้าราชการ	กรรมการ
(๗) ผู้แทนกรรมการสภามหาวิทยาลัยจากคณาจารย์ประจำ ๑ คน	กรรมการ
(๘) ผู้อำนวยการสำนักงานอธิการบดี	เลขานุการ
(๙) ผู้อำนวยการกองกลาง	ผู้ช่วยเลขานุการ
(๑๐) นิติกร ๑ คน	ผู้ช่วยเลขานุการ

ให้ประธานและกรรมการมีวาระอยู่ในตำแหน่งคราวละสามปี

ในกรณีที่ตำแหน่งประธานหรือกรรมการว่างลงก่อนกำหนด ให้ดำเนินการแต่งตั้งประธาน หรือเลือกกรรมการแทนภายใต้สามสิบวันนับแต่วันที่ตำแหน่งดังกล่าวว่างลง ผู้ซึ่งได้รับแต่งตั้งเป็น ประธานหรือผู้ซึ่งได้รับเลือกเป็นกรรมการแทน ให้อยู่ในตำแหน่งได้เพียงเท่าวาระที่เหลืออยู่ ของผู้ซึ่งแต่งตั้งแทน

ในกรณีที่ประธานและกรรมการพ้นจากตำแหน่งตามวาระ แต่ยังมิได้แต่งตั้งประธาน และเลือกกรรมการใหม่ ให้ประธานและกรรมการปฏิบัติหน้าที่ไปก่อนจนกว่าจะได้แต่งตั้งประธานและเลือก กรรมการใหม่

ในกรณีที่กรรมการตาม (๒) พ้นจากตำแหน่งผู้บริหาร หรือกรรมการตาม (๓) ได้รับแต่งตั้งให้ ดำรงตำแหน่ง อธิการบดี รองอธิการบดี หัวหน้าหน่วยงาน ให้กรรมการผู้นั้นพ้นจากตำแหน่งกรรมการ

ข้อ ๕ คณะกรรมการอุทธรณ์และร้องทุกข์ประจำมหาวิทยาลัย มีอำนาจและหน้าที่พิจารณา อุทธรณ์ และการร้องทุกข์ของข้าราชการและ พนักงานมหาวิทยาลัย ตามข้อบังคับว่าด้วยการอุทธรณ์ และการพิจารณา อุทธรณ์ การร้องทุกข์ การพิจารณาเรื่องร้องทุกข์ และระเบียบว่าด้วยพนักงานมหาวิทยาลัย เพื่อเสนอให้สภามหาวิทยาลัย วินิจฉัย

นอกจากอำนาจและหน้าที่ตามวรรคหนึ่ง ให้คณะกรรมการอุทธรณ์และร้องทุกข์ประจำ มหาวิทยาลัย มีหน้าที่ตามที่สภามหาวิทยาลัยมอบหมาย

ข้อ ๖ การประชุมของคณะกรรมการอุทธรณ์และร้องทุกข์ประจำมหาวิทยาลัย ต้องมีกรรมการมา ประชุมอย่างน้อยกี่หนึ่งจึงจะเป็นองค์ประชุม

ประธานกรรมการมีอำนาจหน้าที่ดำเนินการประชุม และเพื่อรักษาความเรียบร้อย ใน การประชุม ให้ ประธานกรรมการมีอำนาจจออกคำสั่งได้ ตามความจำเป็นได้

ถ้าประธานกรรมการไม่อยู่ในที่ประชุม หรือไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้กรรมการ ที่มาประชุมเลือก กรรมการคนหนึ่งทำหน้าที่ประธานในที่ประชุมคราวนั้น

การประชุมของคณะกรรมการอุทธรณ์และร้องทุกข์ประจำมหาวิทยาลัย กรรมการ ผู้มีส่วนได้เสียใน เรื่องที่ประชุมนั้นไม่มีสิทธิร่วมประชุม และให้ถือว่าคณะกรรมการอุทธรณ์และร้องทุกข์ประจำมหาวิทยาลัย ประกอบด้วยกรรมการทุกคนที่มีสิทธิร่วมประชุม

ข้อ ๗ การลงมติของที่ประชุมให้ถือคะแนนเสียงข้างมากเป็นเกณฑ์

กรรมการคนหนึ่งให้มีหนึ่งเสียงในการลงคะแนน ถ้าคะแนนเสียงเท่ากัน ให้ประธานในที่ ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกเสียงหนึ่งเป็นเสียงขี้ขาด

เรื่องได้ถ้าไม่มีผู้คัดค้าน ให้ประธานตามที่ประชุมว่ามีผู้เห็นเป็นอย่างอื่นหรือไม่ เมื่อไม่มี ผู้เห็นเป็นอย่างอื่น ให้ถือว่าที่ประชุมลงมติเห็นชอบในเรื่องนั้น

ข้อ ๕ ในการประชุมต้องจัดทำรายงานการประชุมเป็นหนังสือ ถ้ามีความเห็นแย้งอย่างมีนัยสำคัญ ให้บันทึกความเห็นแย้งพร้อมทั้งเหตุผลไว้ในรายงานการประชุม และถ้ากรรมการฝ่ายข้างน้อย เสนอความเห็นแย้งเป็นหนังสือก็ให้บันทึกสาระสำคัญของความเห็นแย้งนั้น พร้อมแนบความเห็นแย้งนั้น ไว้ท้ายรายงานการประชุมเพื่อเสนอสภามหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

หมวด ๒ การอุทธรณ์และการพิจารณาอุทธรณ์

ข้อ ๖ ในการพิจารนาอุทธรณ์ให้คณะกรรมการพิจารณาจากสำนวนการสืบสวนหรือ การพิจารณาในเบื้องต้นรวมทั้งสำนวนการดำเนินการทางวินัย

ในกรณีจำเป็นและสมควร คณะกรรมการอาจขอเอกสารและหลักฐานที่เกี่ยวข้องเพิ่มเติม รวมทั้งคำชี้แจงจากหน่วยราชการ รัฐวิสาหกิจ หน่วยงานอื่นของรัฐ ห้างหุ้นส่วน บริษัทหรือบุคคลใด ๆ หรือ ขอให้ผู้แทนหน่วยราชการ รัฐวิสาหกิจ หน่วยงานอื่นของรัฐ ห้างหุ้นส่วน บริษัท ข้าราชการ หรือบุคคลใด ๆ มาให้ถ้อยคำ หรือชี้แจงข้อเท็จจริงเพื่อประกอบการพิจารณาได้

การพิจารณาอุทธรณ์ต้องกระทำให้แล้วเสร็จภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่ได้รับอุทธรณ์

ในกรณีที่ผู้อุทธรณ์ขอแสดงการณ์ด้วยว่าجا เมื่อคณะกรรมการอนุญาตให้ผู้อุทธรณ์ เข้าแสดงการณ์ด้วยว่าจាត่อที่ประชุม ผู้อุทธรณ์มีสิทธินำหมายความหรือที่ปรึกษาของตนเข้ามาในการพิจารณา ของคณะกรรมการ หากคณะกรรมการพิจารณาเห็นว่าการแสดงการณ์ด้วยว่าจាត่อเป็นแก่การพิจารณา วินิจฉัย อุทธรณ์ จะให้หักการแสดงการณ์ด้วยว่าจាត่อได้

ในกรณีที่นัดให้ผู้อุทธรณ์มาแสดงการณ์ด้วยว่าจាត่อที่ประชุม ให้แจ้งให้ผู้บังคับบัญชา ผู้สั่งลงโทษหรือเพิ่มโทษทราบด้วยว่าประสังค์จะแสดงแก่ก็ให้มาแสดงแก่หรือมอบหมายเป็นหนังสือให้บุคคล ที่เกี่ยวข้องเป็นผู้แทนมาแสดงแก่ด้วยว่าจាត่อที่ประชุมครั้งนั้นได้ ทั้งนี้ ให้แจ้งล่วงหน้าตามควรแก่กรณี และ เพื่อประโยชน์ในการแสดงแก่ตั้งกล่าว ให้ผู้บังคับบัญชาผู้สั่งลงโทษหรือเพิ่มโทษ หรือผู้แทนเข้าฟังคำแสดงการณ์ ด้วยว่าจាតของผู้อุทธรณ์ได้

ในการพิจารณาอุทธรณ์ ถ้าคณะกรรมการเห็นสมควรที่จะต้องสอบสวนใหม่หรือสอบสวน เพิ่มเติมเพื่อประโยชน์แห่งความถูกต้องและเหมาะสมตามความเป็นธรรม ให้มีอำนาจสอบสวนใหม่หรือ สอบสวนเพิ่มเติม ในเรื่องนั้นได้ตามความจำเป็น โดยจะสอบสวนเองหรือแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนให้ สอบสวนใหม่หรือสอบสวนเพิ่มเติมแทนก็ได้ หรือกำหนดประเด็นหรือข้อสำคัญที่ต้องการทราบส่งไปให้ผู้สอบสวน เดิมทำการสอบสวนเพิ่มเติมได้

ข้อ ๑๐ เมื่อคณะกรรมการได้พิจารนานิจฉัยอุทธรณ์แล้ว

- (๑) ถ้าเห็นว่าการสั่งลงโทษถูกต้องเหมาะสมกับความผิดแล้วให้มีมติยกอุทธรณ์
- (๒) ถ้าเห็นว่าการสั่งลงโทษไม่ถูกต้องหรือไม่เหมาะสมกับความผิดและเห็นว่าผู้อุทธรณ์ ได้กระทำความผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรงแต่ควรได้รับโทษนักขั้น ให้มีมติเพิ่มโทษเป็นสถานโทษหรืออัตราโทษ ที่หนักขึ้น
- (๓) ถ้าเห็นว่าการสั่งลงโทษไม่ถูกต้องหรือไม่เหมาะสมกับความผิดและเห็นว่าผู้อุทธรณ์ ได้กระทำผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรงควรได้รับโทษเบาลงให้มีมติลดโทษเป็นสถานโทษหรืออัตราโทษที่เบาลง

(๔) ถ้าเห็นว่าการสั่งลงโทษไม่ถูกต้องหรือไม่เหมาะสมกับความผิดและเห็นว่าผู้อุทธรณ์ได้กระทำผิดวินัยอย่างมิร้ายแรง ซึ่งเป็นการกระทำผิดวินัยเล็กน้อยและมีเหตุอันควรด้วย ให้มีมติให้ด้วยโดยให้ทำทันทีบนเป็นหนังสือหรือว่ากล่าวตักเตือนก็ได้

(๕) ถ้าเห็นว่าการสั่งลงโทษไม่ถูกต้องหรือไม่เหมาะสม และเห็นว่าการกระทำของผู้อุทธรณ์ไม่เป็นความผิดวินัย หรือพยานหลักฐานยังฟังไม่ได้ว่าผู้อุทธรณ์กระทำผิดวินัยให้มีมติให้ยกโทษ

(๖) ถ้าเห็นว่าข้อความในคำสั่งลงโทษไม่ถูกต้องหรือไม่เหมาะสมให้มีมติแก้ไขเปลี่ยนแปลง ข้อความให้ถูกต้องเหมาะสม

(๗) ถ้าเห็นว่าการสั่งลงโทษไม่ถูกต้องหรือไม่เหมาะสมกับความผิดและเห็นว่ากรณีมีมูล ที่ควรกล่าวหาว่าผู้อุทธรณ์กระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง ให้มีมติเสนอผู้บังคับบัญชาแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนเพื่อดำเนินการต่อไป

(๘) ถ้าเห็นว่ากรณีผู้บังคับบัญชาได้ใช้อำนาจตักเตือน สั่งให้ดำเนินการให้ถูกต้องภายในเวลา ที่กำหนด หรือทำทันทีบนในเรื่องประพฤติผิดจรรยาบรรณตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัยหรือจรรยาบรรณ วิชาชีพ เอกพาหะโดยไม่ถูกต้อง ให้มีมติให้ผู้บังคับบัญชาแก้ไขหรือปฏิบัติให้ถูกต้องตามกฎหมาย

(๙) ถ้าเห็นว่าสมควรดำเนินการโดยประการอื่นเพื่อให้เกิดความเป็นธรรมและถูกต้อง ตามกฎหมาย ให้มีมติดำเนินการได้ตามควรแก่กรณี

การออกจากราชการของผู้อุทธรณ์ไม่เป็นเหตุที่จะยุติการพิจารณาอุทธรณ์ แต่จะมีมติตาม (๒) มีได้ และถ้าเป็นการออกจากราชการเพร霎ตายจะมีมติตาม (๗) มีได้ด้วย

ในกรณีที่มีผู้ถูกลงโทษทางวินัยในความผิดที่ได้กระทำการร่วมกัน และเป็นความผิดในเรื่อง เดียวกัน โดยมี พฤติการณ์แห่งการกระทำอย่างเดียวกัน เมื่อผู้ถูกลงโทษคนใดคนหนึ่งใช้สิทธิอุทธรณ์คำสั่ง ลงโทษดังกล่าว และผลการพิจารณาเป็นคุณแก่ผู้อุทธรณ์แม้ผู้ถูกลงโทษทางวินัยคนอื่นจะไม่ได้ใช้สิทธิอุทธรณ์ หากพฤติการณ์ ของบุคคลดังกล่าวซึ่งไม่ได้ใช้สิทธิอุทธรณ์อันเป็นเหตุในลักษณะดีอันเป็นเหตุอันเดียวกับ กรณีของผู้อุทธรณ์ แล้วให้มีมติให้ผู้ที่ไม่ได้ใช้สิทธิอุทธรณ์ได้รับการพิจารณาการลงโทษมีผลในทางที่เป็นคุณ เช่นเดียวกับผู้อุทธรณ์ ด้วย

ข้อ ๑๑ เมื่อคณะกรรมการมีมติตามข้อ ๑๐ แล้ว ให้รายงานสภามหาวิทยาลัยเพื่อพิจารณา ให้ความเห็นชอบหรือทักท้วง

เมื่อสภามหาวิทยาลัยได้สั่งการเป็นประการใดแล้วให้อธิการบดีสั่งหรือปฏิบัติให้เป็นไปตาม นัดนี้ และแจ้งมติพร้อมทั้งแจ้งสิทธิฟ้องคดีต่อศาลปกครองให้ผู้อุทธรณ์ทราบเป็นหนังสือโดยเร็ว

ในกรณีที่คณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ไม่แล้วเสร็จภายในเวลาเก้าสิบวันตามข้อ ๕ ให้รายงานพร้อมเหตุผลให้สภามหาวิทยาลัยทราบด้วย

หมวด ๓ การร้องทุกข์และการพิจารณาการร้องทุกข์

ข้อ ๑๒ เมื่อคณะกรรมการได้รับหนังสือร้องทุกข์ แล้ว ให้ประธานคณะกรรมการ มีหนังสือแจ้งพร้อมทั้งส่งสำเนาหนังสือร้องทุกข์หรือสรุปรายละเอียดของเรื่องร้องทุกข์ให้ผู้บังคับบัญชาผู้เป็นเหตุ แห่งการร้องทุกข์ หรือเหตุแห่งความคับข้องใจทราบโดยเร็ว และให้ผู้บังคับบัญชาผู้เป็นเหตุแห่งการร้องทุกข์หรือ เหตุแห่งความ

คับข้องใจนั้นส่งเอกสารหลักฐานที่เกี่ยวข้องและคำชี้แจงของตน (ถ้ามี) เพื่อประกอบการพิจารณา ภายในเจ็ดวันทำการนับแต่วันได้รับหนังสือ

ในกรณีที่ผู้บังคับบัญชาได้รับหนังสือร้องทุกข์ที่ให้ผู้บังคับบัญชานั้นส่ง สำเนาหนังสือร้องทุกข์หรือสรุประยุทธ์ของเรื่องร้องทุกข์ต่อไปยังผู้บังคับบัญชาผู้เป็นเหตุแห่งการร้องทุกข์ หรือเหตุแห่งความคืบข้องใจภายในเจ็ดวันทำการนับแต่วันที่ได้รับหนังสือร้องทุกข์

เมื่อผู้บังคับบัญชาผู้เป็นเหตุแห่งการร้องทุกข์ได้รับเรื่องร้องทุกข์ที่ได้ยื่น ให้ผู้บังคับบัญชาผู้เป็นเหตุแห่งการร้องทุกข์นั้นจัดส่งหนังสือร้องทุกข์พร้อมทั้งสำเนาและเอกสารหลักฐานที่เกี่ยวข้องและคำชี้แจงของตน (ถ้ามี) ไปยังประธานคณะกรรมการภัยในเจ็ดวันทำการนับแต่วันได้รับ หนังสือร้องทุกข์

ข้อ ๑๓ ให้คณะกรรมการพิจารณาเรื่องร้องทุกข์ให้แล้วเสร็จโดยเร็วทั้งนี้ไม่เกินเก้าสิบวัน นับแต่วันได้รับหนังสือร้องทุกข์

ข้อ ๑๔ เมื่อคณะกรรมการได้พิจารณาวินิจฉัยเรื่องร้องทุกข์ แล้วถ้าเห็นว่า

(๑) การที่ผู้บังคับบัญชาใช้อำนาจหน้าที่ปฏิบัติหรือไม่ปฏิบัติต่อผู้ร้องทุกข์นั้นถูกต้อง ตามกฎหมายแล้ว ให้มีมติยกคำร้องทุกข์

(๒) การที่ผู้บังคับบัญชาใช้อำนาจหน้าที่ปฏิบัติหรือไม่ปฏิบัติต่อผู้ร้องทุกข์นั้น ไม่ถูกต้อง ตามกฎหมายให้มีมติแก้ไขโดยเพิกถอนหรือยกเลิกการปฏิบัติที่ไม่ถูกต้องตามกฎหมายนั้นหรือให้ปฏิบัติต่อ ผู้ร้องทุกข์ให้ถูกต้องตามกฎหมาย

(๓) การที่ผู้บังคับบัญชาใช้อำนาจหน้าที่ปฏิบัติหรือไม่ปฏิบัติต่อผู้ร้องทุกข์นั้นถูกต้อง ตามกฎหมายแต่บางส่วน และไม่ถูกต้องตามกฎหมายบางส่วน ให้มีมติแก้ไขหรือปฏิบัติให้ถูกต้องตามกฎหมาย

(๔) สมควรดำเนินการโดยประการอื่นใดเพื่อให้มีความถูกต้องตามกฎหมายและมีความเป็นธรรม ให้มีมติให้ดำเนินการได้ตามคราวแก่กรณี

ข้อ ๑๕ เมื่อคณะกรรมการได้พิจารณาวินิจฉัยเรื่องร้องทุกข์แล้ว ถ้าเห็นว่า

(๑) การปฏิบัติของผู้บังคับบัญชาต่อผู้ร้องทุกข์มิได้มีลักษณะตามที่กำหนดในข้อบังคับ ให้มีมติยกคำร้องทุกข์

(๒) การปฏิบัติของผู้บังคับบัญชาต่อผู้ร้องทุกข์มีลักษณะที่กำหนดในข้อบังคับ ให้มีมติแก้ไข หรือถ้าแก้ไขไม่ได้ ให้สั่งดำเนินการประการอื่นหรือให้ข้อแนะนำตามที่เห็นสมควร เพื่อให้ผู้บังคับบัญชาผู้เป็นเหตุ ให้เกิดความคืบข้องใจปฏิบัติให้ถูกต้องตามระเบียบและแบบธรรมเนียมของทางราชการ

ข้อ ๑๖ เมื่อคณะกรรมการได้พิจารณาวินิจฉัยเรื่องร้องทุกข์แล้ว ถ้าเห็นว่า การที่ผู้บังคับบัญชาสั่งพักราชการหรือสั่งให้ออกจากราชการโดยไม่ถูกต้องตามกฎหมาย ให้มีมติสั่งให้ ผู้บังคับบัญชายกเลิกคำสั่งพักราชการหรือสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อน

ข้อ ๑๗ การพิจารณา มีมติตามข้อ ๑๔ ข้อ ๑๕ และข้อ ๑๖ ให้บันทึกเหตุผลข้อเท็จจริงและ ข้อกฎหมายของการพิจารณาวินิจฉัยไว้ในรายงานการประชุมด้วย

ข้อ ๑๘ เมื่อคณะกรรมการได้พิจารณาเรื่องร้องทุกข์ของข้าราชการและได้มีมติตาม ข้อ ๑๔ ข้อ ๑๕ และข้อ ๑๖ แล้วให้รายงานສภามหาวิทยาลัยเพื่อพิจารณาให้ความเห็นชอบหรือทักษะ เมื่อสภามหาวิทยาลัยได้สั่งการเป็นประการใดแล้ว ให้อธิการบดีสั่งหรือปฏิบัติให้เป็นไปตามมตินั้น หากข้าราชการผู้นั้นมีพ老子วัน

การพิจารณาในวินิจฉัยของสภามหาวิทยาลัยหรือสภามหาวิทยาลัยไม่ได้ พิจารณาในวินิจฉัยเรื่องร้องทุกข์ให้แล้ว เสร็จภายในเก้าสิบวัน ให้ข้าราชการผู้นั้นมีสิทธิเสนอเรื่องต่อ ก.อ.ร. ภายในสามสิบวันนับแต่วันที่รับแจ้งผลการพิจารณา หรือวันที่พ้นกำหนดระยะเวลาพิจารณาในวินิจฉัย เรื่องร้องทุกข์

กรณีของพนักงานและลูกจ้างนั้น เมื่อคณะกรรมการได้พิจารณาเรื่องร้องทุกข์และได้มีมติ ตามข้อ ๑๔ ข้อ ๑๕ และข้อ ๑๖ แล้ว ให้รายงานสภามหาวิทยาลัยเพื่อพิจารณาให้ความเห็นชอบหรือหักหัวง เมื่อสภามหาวิทยาลัยได้สั่งการเป็นประการใดแล้ว ให้อธิการบดีสั่งหรือปฏิบัติให้เป็นไปตามที่นั้น และแจ้งมติ พร้อมทั้งแจ้งสิทธิฟ้องคดีต่อศาลปกครองให้ผู้ร้องทุกข์ทราบเป็นหนังสือโดยเร็ว

ในกรณีที่คณะกรรมการพิจารณาเรื่องร้องทุกข์ไม่แล้วเสร็จภายในเก้าสิบวันตามข้อ ๑๓ ให้รายงานพร้อมเหตุผลให้สภามหาวิทยาลัยทราบด้วย

ข้อ ๑๙ ให้อธิการบดีรักษาการตามข้อบังคับ และมีอำนาจตีความและวินิจฉัยปัญหาเกี่ยวกับ การปฏิบัติตามข้อบังคับนี้

ประกาศ ณ วันที่

เดือน

พ.ศ. ๒๕๖๔

(นายปัญญา มหาชัย)

นายกสภามหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร